

16

U S T A W A

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o doręczaniu pism urzędowych przez gminy.

Art. 1. (1) Pisma urzędowe doręczają władze oraz instytucje prawa publicznego przez pocztę lub przez swych funkcjonariuszów.

(2) Gminy są obowiązane do doręczania pism urzędowych jedynie w przypadkach przez akt ustawodawczy wyraźnie określonych.

Art. 2. Art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 23. 1. Wezwania i inne pisma urzędowe władza doręcza za potwierdzeniem odbioru przez pocztę lub przez swych funkcjonariuszów.

2. Pisma adresowane do miejscowości, w których nie ma zorganizowanej pocztowej służby doręczeń — doręcza się za pośrednictwem władz gminnych.”

Art. 3. Art. 147 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 147. § 1. Doręczanie wszelkich pism władz skarbowych uskutecznia się przez pocztę lub przez organa władz skarbowych.

§ 2. Pisma adresowane do miejscowości, w których nie ma zorganizowanej pocztowej służby doręczeń, doręcza się za pośrednictwem władz gminnych.

§ 3. Za doręczanie pism przez władze gminne przyznaje się gminom wynagrodzenie w wysokości 6 groszy od każdego pisma.”

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

17

U S T A W A

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o zaspokojeniu roszczeń z umów ubezpieczenia do upadłego zakładu ubezpieczeń „Allgemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente” w Amsterdamie.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zarządzenia rejestracji roszczeń z umów ubezpieczenia na życie, zawartych z zakładem ubezpieczeń „Allgemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente”, i do ich zaspokojenia w sposób, podany w przepisach ustawy niniejszej, z otrzymanych na ten cel przez Rząd Polski sum wraz z narosłymi odsetkami.

Art. 2. Nie podlegają rejestracji i zaspokojeniu roszczenia:

1) z umów ubezpieczenia, zawartych przez osoby, które w chwili zawarcia umowy nie miały miejsca zamieszkania na obszarze, należącym obecnie do Państwa Polskiego,

2) z umów ubezpieczenia, jeżeli składka ubezpieczeniowa nie została opłacona przynajmniej za lat 3 i to bez względu na przyczynę niezapłacenia składki.

Art. 3. (1) Rejestrację roszczeń zarządzi Minister Skarbu w drodze obwieszczenia w Monitorze Polskim, wyznaczając w tym celu termin sześciomiesięczny od daty ogłoszenia.

(2) Niezgłoszenie roszczeń w tym terminie powoduje ich utratę.

Art. 4. (1) Jako wartość zarejestrowanego roszczenia należy przyjąć:

1) dla ubezpieczeń, zawartych w czasie do dnia 31 grudnia 1916 r. — rezerwę składek, obliczoną na dzień 31 grudnia 1921 r.,

2) dla ubezpieczeń, zawartych w latach 1917 i 1918, — połowę rezerwy składek, obliczonej na dzień 31 grudnia 1921 r.,

3) dla ubezpieczeń, zawartych po 1918 r. — 15% rezerwy składek, obliczonej na dzień 31 grudnia 1921 r.

(2) Od rezerwy składek należy potrącić pobrane zaliczki (pożyczki) pod zastaw polis:

1) w pełnej wysokości, gdy pobrano je w czasie do dnia 31 grudnia 1916 r.,

2) w 50% ich nominalnej wartości, gdy pobrano je w latach 1917 i 1918,

3) w 15% ich nominalnej wartości, gdy pobrano je po 1918 r.

(3) Podstawy techniczne (tablice śmiertelności i stopę techniczną) oraz sposób obliczania rezerwy składek ustala Minister Skarbu.

(4) Ustaloną w koronach austriackich wartość roszczeń przeliczuje się na złote w stosunku 1 korona austr. = 1,05 zł.

Art. 5. Jeżeli złożone przy zgłoszeniu roszczenia dowody nasuwają wątpliwości co do istnienia roszczenia lub co do jego wysokości, Ministerstwo Skarbu zawiadamia o tym osobę interesowaną, wyznaczając jej jednocześnie termin, nie krótszy niż miesiąc, do uzupełnienia dowodów. Niezachowanie wyznaczonego terminu powoduje nieuznanie roszczenia lub ustalenie jego wysokości na podstawie złożonych dowodów.

Art. 6. Wszelkie koszty, związane z rejestracją roszczeń i ich uregulowaniem, zostaną pokryte z sum, przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń. Koszty te nie mogą przekroczyć sumy 1.000 zł.

Art. 7. Roszczenia, ustalone w myśl przepisów art. 4 i 5, zostaną uregulowane w takim stosunku, w jakim pozostaje suma przeznaczona na ich zaspokojenie po pokryciu kosztów (art. 6), do ogólnej sumy tych roszczeń.

Art. 8. (1) Ministerstwo Skarbu zawiadamia osoby zainteresowane o decyzji swej w sprawie zgłoszonego roszczenia oraz w sprawie ustalenia sumy, przeznaczonej na jego zaspokojenie (art. 7).

(2) Jeżeli osoba, której dotyczy decyzja, na tę decyzję się nie zgadza, służy jej w ciągu jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji prawo wytoczenia powództwa przeciw Skarbowi Państwa do sądu powszechnego w Krakowie. Koszty powództwa, wytoczonego z powodu uznania roszczenia za wygasłe dla braku bezpośrednich dowodów (np. polisa, świade-

ctwo zastawowe itp.), uzasadniających roszczenie lub z powodu nieuwzględnienia przy przeliczeniu danych, nie popartych dowodami, obciążają powoda bez względu na wynik postępowania.

Art. 9. Jeżeli kilka osób zgłosiło roszczenie z jednej umowy ubezpieczenia i istnieją trudności w ustaleniu należności dla każdego uprawnionego, całą należność przekazuje się do depozytu sądu miejsca zamieszkania któregośkolwiek z uprawnionych. W razie istnienia kilku spadkobierców a zgłoszenia w terminie roszczenia tylko przez jednego z nich, należność z roszczenia wypłaca się w całości spadkobiercy, który roszczenie zgłosił, co jednak nie uchybia roszczeniom zwrotnym pozostałych spadkobierców do niego.

Art. 10. Sumy, przyznane a nie podjęte przez uprawnionych w ciągu 5 lat, przechodzą na własność Skarbu Państwa.

Art. 11. Należności, przyznane na podstawie przepisów ustawy niniejszej, są wolne od podatku spadkowego. Wypłaty tych należności są wolne od opłaty stempowej. Podania, wnoszone do Ministerstwa Skarbu, w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą, nie podlegają opłacie stempowej.

Art. 12. Do postępowania Ministerstwa Skarbu w sprawach uregulowanych ustawą niniejszą, o ile ustawa ta nie stanowi inaczej, mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

18

U S T A W A

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o ratyfikacji porozumienia w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 13 i 14 maja 1937 r.
o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 13 i 14 maja 1937 r., o przedłuże-

niu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.